

**МІНІСТЕРСТВО ОХОРОНИ ЗДОРОВ'Я УКРАЇНИ
ЗАПОРІЗЬКИЙ ДЕРЖАВНИЙ МЕДИЧНИЙ УНІВЕРСИТЕТ**

НАУКОВЕ ТОВАРИСТВО МОЛОДИХ ВЧЕНИХ ТА СТУДЕНТІВ

**ЗБІРНИК ТЕЗ ДОПОВІДЕЙ
«НАУКОВОЇ КОНФЕРЕНЦІЇ СТУДЕНТІВ ЗДМУ – 2021»**

**В РАМКАХ І туру «ВСЕУКРАЇНСЬКОГО КОНКУРСУ СТУДЕНТСЬКИХ
НАУКОВИХ РОБІТ З ГАЛУЗЕЙ ЗВАНЬ І СПЕЦІАЛЬНОСТЕЙ
У 2020 – 2021 Н.Р.»**

5 лютого 2021 року

Запоріжжя – 2021

вираженого негативного відношення до вилучення органів, рішення повинно бути прийнято з уповноваженою у законному режимі особою, якою зазвичай вважається член сім'ї.

Недосконале законодавство в нашій країні та низька обізнаність населення щодо трансплантації створюють умови за яких донорські органи знайти практично неможливо, а тому пацієнти, котрі їх потребують, так і помирають, не дочекавшись операції.

Статистика в Україні є досить великим розчаруванням: кожного року попит на трансплантацію складає при захворюваннях нирок – 2000 осіб, печінки – 1500 і серця – 1000 осіб, а у хворих на цукровий діабет – 2000 осіб. Кількість трансплантацій органів щороку не досягає і 120, при цьому з них менше 16% відбувається за допомогою посмертного донорства.

Єдиним з більш важких у моральному аспекті завданням, пов'язаним з практикою трансплантації, вважається посмертне донорство, зокрема, встановлена в країні точка зору «презумпції згоди» у взаєминах посмертного донорства.

Хотілося б зазначити «плюси» презумпції згоди, бо вважаємо її найбільш вигідною.

Прийняття презумпції згоди гарантує системі охорони здоров'я (державі) наявність максимальної кількості донорів (тому що, незважаючи на свої внутрішні переконання, людина погоджується на вилучення органів при відсутності оформленої відмови і т.д.)

Не треба використовувати зайвих коштів на створення системи зберігання карт донорів «Позиція більшості». Більшість сучасних людей не хочуть при житті розглядати питання, пов'язані зі смертю, тому на рівні підсвідомості не хочуть нагадувати собі про «свою смертність»

Ми маємо розуміти, що українські реалії вбирають в себе і можливість навмисної смерті. Адже звідки ми знаємо, що донора не вб'ють заздалегідь заради можливості отримати шанс на продовження існування? Кожному треба усвідомлювати вартість чужого життя.

ВИСНОВОК. Принцип презумпції незгоди щодо забору органів і тканин на даний момент є найбільш відповідним до прав і свобод людини у Конституції України, морально-етичним нормам, основним засадам гідності людини у взаємозв'язку з використанням досягнень біології і медицини, регламентованих у Конвенції Ов'єдо 1997 р.. Презумпція згоди дає шанс на життя великій кількості людей, але в деяких аспектах вона не надає свободи вибору.

СТУДЕНТСТВО ЯК СОЦІАЛЬНА КАТЕГОРІЯ ТА ЙОГО АДАПТАЦІЙНІ ОСОБЛИВОСТІ ПІД ЧАС НАВЧАННЯ У ВУЗІ

Орлова Ю.Д., Жеребчук А.А. (3 курс І медичний факультет), Кіцак А.О., Тихоненко Д.М.
(3 курс ІІ медичний факультет), Будагов Р.І. (4 курс І медичний факультет), Соколовська І.А.
(наук. кер. доц. Соколовська І.А.)

Актуальність. Авторами цього дослідження проаналізовано особливості процесу адаптації студентів різних курсів до навчання в умовах вищого навчального закладу ЗДМУ на медичних факультетах закладу, оскільки адаптаційний період у студентів відбувається по-різному, залежно від їхніх індивідуально - психологічних та вікових особливостей, рівня готовності до навчання у вищій школі.

Метою нашого дослідження був аналіз особливостей адаптації студентів різних курсів та виявлення закономірностей психологічної адаптації особистості, а також встановлення статистичних відомостей шляхом анкетування, адже процес навчання у вищому навчальному закладі це особливий етап життєдіяльності молоді людини, який пов'язаний із набуттям професійного досвіду та вимагає неабияких зусиль, що, в основному, спрямовані на перебудову самосвідомості студента.

Результати спостереження за навчальним процесом та їх аналіз дозволяють висунути припущення щодо основних тенденцій процесу адаптації студентів різних курсів.

Дослідження адаптаційних процесів відбувалось за допомогою анкетування та проходило під час начального процесу, що значною мірою допомогло отримати більш свіжі та об'єктивні результати. В анкетуванні брали участь студенти як першого, так і третього-четвертого курсів медичних факультетів. Старші курси були залучені до участі у дослідженні задля контролю, тобто порівняння наскільки старші студенти почувають себе комфортніше ніж студенти першого курсу. Анкетування проводилось з урахуванням двох аспектів: адаптованість до навчальної діяльності та адаптованість до навчальної групи. Кожна анкета складалась із шістнадцяти запитань. Максимальний бал дорівнював шістнадцяти.

Отже, переходячи до загальної статистики можна одразу зазначити, що перші та треті-четверті курси мають однаково високий рівень адаптованості до навчальної групи, а саме 90 %, що свідчить про те, що в більшості процеси соціалізації протікають позитивним та послідовним чином. Більш контрастну картину можна спостерігати, розглядаючи аспект адаптованості до навчального процесу: рівень адаптованості у перших курсах складає 77 %, а в третіх, четвертих – 81%.

Серед студентів першого курсу з повною упевненістю про свою активну соціальну позицію можуть сказати 37%, 83% вільно спілкуються з однокурсниками та лише 10% з тридцяти мають проблеми із взаємодією з іншими. Відсоткові показники третього та четвертого курсів досить схожі з попередніми. Тут 39% активно беруть участь у житті групи, 81% не мають проблем із спілкуванням та лише у 6 % адаптивний ресурс занадто низький.

Відносно питань стосовно адаптації до навчального процесу, було отримано відповідні результати: 57% з тридцяти першокурсників почувають себе впевненими під час занять, 76% не потребує додаткових занять та 9% зіштовхнулися з деякими труднощами у навчанні. Серед старшокурсників 71 % займають активну позицію під час навчального процесу, 71% не потребують допомоги, 16% схильні до більш частого відвідування консультацій.

Отже, дослідивши тему адаптації першокурсників, можемо зробити висновки. По-перше, тема є дійсно актуальною, оскільки на сьогодні проблема низького адаптивного ресурсу супроводжує життя студентів та учнів практично кожен день. Особливо важливою ця тема є для першокурсників, тому що від їх здатності взаємодіяти з новим середовищем більшістю випадків залежить й навчальна діяльність, тобто її успіх. По-друге, аналізуючи продукти діяльності, можна зазначити, що студенти Запорізького державного медичного університету у відсотковому значенні мають непогані результати, більшість студентів добре адаптувалась до умов вищого навчального закладу та займають активну позицію щодо навчання.